Προς τον στολάρχην των θαλασσίων της Ελλάδος δυνάμεων, Λόρδον Κόχραν.

Κύριε!

Και από φήμης και από γράμματος του γραμματέως του συζύγου μου Χατσή Χρίστου, βεβαιούται ότι Σπαρτιάται τινές εζώγρησαν εις τα παράλια των Μεθωκορώνων Τούρκους σημαντικούς μπέηδες, τους οποίους ως μανθάνομεν, ο ζωγρητής Έλλην μέλλει να τους παραδώση υπό την εξουσίαν σας. Επειδή λοιπόν με τους αιχμαλώτους τούτους είναι εύκολον να απελευθερωθή ο συμβίος μου Χατσή Χρίστος, παρακαλείσθε να ενεργήσητε ό,τι η έμφυτος φιλανθρωπία σας σας υπαγορεύη διά να λάβη ο σύζυγός μου την απελευθέρωσίν του.

Οι επιφέροντες την αναφοράν μου ταύτην, δύο πιστοί στης οικίας μας άνθρωποι, αποστέλλοντας προς υμάς επίτηδες, ώστε αν το εγκρίνητε, να τους πέμψητε με διαταγάς σας όπου οι ειρημένοι αιχμάλωτοι Τούρκοι ευρίσκωνται, διά να ευκολυνθή η ανταλλαγή αύτη, καθ' όν τρόπον γνωρίζετε.

Κύριε! η καλή καγαθή της μεγαλόφρονος ψυχής σας διαθεσις με κάνει να λαμβάνω τούτο το θάρρος, διό και συγγνώμην εξαιτούμενη διά την τόλμην μου, υποσημειούμαι με σέβας βαθύ.

Τη 9 Ιουλίου 1827

η δούλη σας συμβία του Χατσή

Χρίστου Μαριγώ

Εν Ναυπλίω [1]